

Stationsbygning, har maattet flytte Postlokalerne paa Grund af, at Jernbanevæsenet har maattet udvide Stationsbygningerne, har man selvfølgelig benyttet Lejligheden til at faa Postlokalerne saa store, at man var sikker paa ikke straks at skulle forandre dem igen. Saadanne Forandringer medføre ret naturligt, da alle Forandringer — vi kunne sige heldigvis — ere Udvidelser, større Udgifter til Renholdelse, Opvarmning og Belysning, og det vilde ikke være rigtigt at paalægge den paagældende Postmester for Resten af 5-Aarsperioden de med saadanne Udvidelser forbundne forøgede Udgifter til de nævnte Foranstaltninger. Derfor har der i tidligere Kontorholdslove — og jeg har fundet det nødvendigt at have det ogsaa i denne — været Bemyndigelse for Ministeren til, hvis det viser sig, at der paa Grund af saadanne Udvidelser er fastsat for lille Vederlag, at kunne give det yderligere Vederlag, som vi pleje at kalde Kontorholdstillæg, dog selvfølgelig paa den Maade, at man faar fornøden Finanslovhjemmel dertil. Det almindelige er, at naar der er fastsat Kontorholdsvederlag, faar den paagældende Embedsmand dette, og kan han spare noget paa Belysning o. s. v., gaar det i hans egen Lomme, og kan han ikke komme igennem med det fastsatte, maa han selv udrede det manglende. Dette har man ikke helt kunnet fastholde. Derfor har jeg ved Lovforslagets Udarbejdelse, saaledes som det blev forelagt, indsat en Bestemmelse, hvorefter man i Lighed med tidligere kunde yde saadane Kontorholdstillæg.

I Folketingetsudvalget fandt man, at der burde indsættes Bestemmelser ligesom tidligere vedrørende saavel Postmedhjælperne, hvor de kunne være tjenstgørende, som ogsaa og navnlig Posteleverne. Jeg maa vist gøre nogle Bemærkninger angaaende Postelevernes Ansættelses- og Lønningsforhold, da disse Forhold gav Anledning til, at der i Gaar og i Førgaars under Sagens Behandling i Folketinget kom — jeg kunde fristes til at sige — en lille Smule Konfussion med Hensyn til baade det af Udvalget stillede Ændringsforslag og det Underændringsforslag, som vedtoges ved anden, men faldt bort ved tredje Behandling. Jeg gør opmærksom paa, at Forholdet for Tiden er det, at man lader de unge Personer, baade Mænd og Kvinder, som have Realeksamen og ønske at komme ind i Postvæsenet, gaa paa Prøve en Tid. Efter nogle Maaneders, sædvanlig

et halvt Aars Forløb, aflægge de en Prøve, ikke selve Posteksamen — den kommer først senere og giver Adgang til Medhjælperstillingerne —, men en foreløbig Prøve, og først derefter blive de fast ansatte som Elever og faa saa selvfølgelig den i Lønningslovens § 1 for 12te Lønningsklasse angivne Lønning. Det har medført nogen Misfornøjelse indenfor Postetaten, idet Folk, som blive antagne ved Statsbanerne og Toldvæsenet, straks blive fast ansatte som Elever og faa den derfor fastsatte Lønning. Indenfor Postvæsenet har man haft lidt Betænkelighed ved straks fast at antage de unge Mennesker som Elever. Det har sine Fordele, at de gennem Arbejdet paa Postkontorerne faa Adgang til at sætte sig ind i Sagerne, saa at man faar Lejlighed til at se deres praktiske Anvendelighed, og saaledes at der foreligger mere til Afgørelse af deres Brugbarhed, inden de indstilles til Prøve, end naar man tager dem straks efter, at de have taget Realeksamen. Men paa den anden Side vilde vi gerne stille dem paa samme Maade som Eleverne ved Statsbanerne og Toldvæsenet, og vi havde da tænkt os et Beløb bevilget til at give saadanne paa Prøve antagne Personer et Vederlag. I Folketinget var der ikke Enighed om dette. Man mente, at man burde blive staaende ved den nugældende Ordning, indtil man kunde faa den fornødne Bevilling i Henhold til Lønningslovene, saaledes at de Personer, der bleve antagne, skulde gaa indtil et halvt Aar paa Prøve og først derefter enten antages eller afskediges. Der var som sagt lidt Uklarhed med Hensyn til Affattelsen af Bestemmelsen, men saaledes som § 4 nu er udformet i Lovforslaget, faa de paagældende Personer ingen Lønning, før de have aflagt Prøven, medmindre det ad Aare skulde kunne lykkes paa Finansloven at faa bevilget et Beløb til Vederlag for dem. Imidlertid er der i Folketinget rettet Opfordring til Ministeriet om ikke at lade længere Tid hengaa end højst nødvendigt, det vil sige at lade de unge Mennesker blive prøvede efter f. Eks. et Fjerdingaars Forløb, saaledes at det tidligere end nu bliver afgjort, om de kunne blive fast ansatte og altsaa faa Lønning, eller om de skulle afskediges. Om man kunde lade dem aflægge Prøve straks, naar de komme fra Realeksamen, tør jeg ikke udtale noget om, men indtil videre blive vi som sagt ved den gamle Praksis. Om der kan være Grund til tilige at søge Bevilling, hvoraf man kunde